

זבחים קא

ויקרא פרק י

המנחה

(יב) וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי ה' ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: (יג) ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי ה' **כי כן צויתי**:

השלמים

(יד) ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור ואתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: (טו) שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני ה' והיה לך ולבניך אתך לחק עולם **כאשר צוה ה'**:

החטאת

(טז) ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: (יז) מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני ה': (יח) הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש **כאשר צויתי**: (יט) וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני ה' ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה': (כ) וישמע משה וייטב בעיניו:

מפני אנינות נשרפה, לכך נאמר כאלה !	כי כן צויתי - באנינות יאכלוה, כאלה צויתי - בשעת מעשה אמר להן כאלה צוה ה' - לא מאליי אני אומר.	
לא	כן	האם היה מותר לאכול באנינות?
רבי נחמיה - מפני אנינות שרפה, לכך נאמר כאלה	רבי יהודה ור' שמעון - מפני טומאה נשרפה, שאם אתה אומר: מפני אנינות נשרפה, היו לשלשתן שישרפוה, דבר אחר: היו ראוי לאוכלן לערב. דבר אחר: והלא פינחס היה עמהן.	שמואל
בקדשי דורות	בקדשי שעה	רבא - כו"ע כר' נחמיה

לפי ר' נחמיה - מפני אנינות נשרפה	לפי ר' יהודה ור' שמעון - מפני טומאה נשרפה	
אמר לו משה לאהרון: שמא נכנס דמה לפני ולפנים?	משה שאל: שמא חוץ למחיצתה יצאת? תשובת אהרון: לא	מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקודש הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אותה בקדש
משה שאל: ודלמא באנינות אקריבתוה ופסלתוה? אהרון: משה, וכי הם הקריבו? אני הקרבתו!	משה: ואם לא הובא את דמה ובקודש היתה, אכול תאכלו אותה בקודש כאשר צויתי באנינות יאכלוה!	הן היום הקריבו
משה: ודילמא אגב מרריכו פשעתו בה ואיטמאי? אהרון: משה, כך אני בעיניך שאני מבזה קדשי שמים? ותקראנה אותי כאלה , ואפילו אלה וכאלה אין אני מבזה קדשי שמים.	אהרן: שמא לא שמעת אלא בקדשי שעה, דאי בקדשי דורות, ק"ו ממעשר הקל, ומה מעשר הקל אמרה תורה: לא אכלתי באוני מנוח , בקדשי דורות לא כל שכן!	ותקראנה אותי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה'?
אהרן: שמא לא שמעת אלא בלילה? דאי ביום, ק"ו ממעשר הקל, ומה מעשר הקל אמרה תורה: לא אכלתי באוני מנוח , קודש חמור לא כל שכן!		ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה'
הודה ולא בוש משה לומר לא שמעתי, אלא אמר שמעתי ושכחתי		וישמע משה וייטב בעיניו

קושי על ר' יהודה ור' שמעון: איבעי להו לשהוייה ולמיכלא באורתא!

תירוצ: טומאה באונס באתה.

קושי על ר' נחמיה:

- בשלמא לרבנן, היינו דכתיב **ואכלתי חטאת היום היטב בעיני ה'**, (כי אסור להם לאכול קדשים ביום, אך הותר בלילה)

- אלא לרבי נחמיה מאי **היום**?

תירוצ: חובת היום.

קושי על ר' יהודה ור' שמעון:

- בשלמא לרבי נחמיה, היינו דכתיב **הן היום הקריבו**, (הקרבן נקרב לחובת היום ולכן אסור לי לאכלו)

- אלא לרבנן מאי **הן היום**?

תירוצ: ה"ק: הן הקריבו? אני הקרבתי.

היו לשלשתן שישרפו.

שאלה: מאי שלשתן?

במדבר פרק ז: יב ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה:

ויקרא פרק ט: ג ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה:

תשובה: דתניא: **ואת שעיר החטאת דרש דרש משה**,

- **שעיר - זו שעיר נחשון**

- **חטאת - זו חטאת שמיני**

- **דרש - שעיר של ראש חודש**,

יכול שלשתן נשרפו? **ת"ל: והנה שורף, אחד נשרף ולא שלשתן נשרפו.**

דרש דרש - שתי דרישות למה?

אמר להו: מפני מה חטאת זו נשרפה ואלו מונחות?

ואיני יודע איזהו, כשהוא אומר: ואותה נתן לכת חטאת את צון הצדה, הוי אומר: זה שעיר של

ראש חודש.

קושי 1 על ר' נחמיה: שפיר קאמרי ליה! **היו לשלשתן שישרפו.**

תירוצ: רבי נחמיה לטעמיה, דאמר: קדשי שעה לא פסלה בהו אנינות.

קושי 2 על ר' נחמיה: **היה לו לאכלה לערב.** שפיר קאמרי ליה!

תירוצ: קסבר: אנינות לילה דאורייתא.

קושי 3 על ר' נחמיה: **דבר אחר: והלא פינחס היה עמהן.** שפיר קאמרי ליה!

תירוצ: סבר לה כרבי אלעזר, דארי"א א"ר חנינא: לא נתכהן פינחס עד שהרגו לזמרי, דכתיב:

והיתה לו ולבניו אחריו ברית כהנות צופם.

ר' אלעזר בשם רבי חנינא	רב אשי
מתי פנחס נהיה לכהן?	עד ששם שלום בין השבטים, שנאמר: (יהושע כב) וישמע פינחס הכהן ונשיאיו הצדה וראשי אלפי ישראל וכו'.
מה כל אחד עושה עם הפסוק של השני?	והכתיב: והיתה לו ולבניו אחריו! כי כתיב ההוא, בברכה הוא דכתיב.

דברי רב: משה רבינו – כהן גדול וחולק בקדשי שמים היה, שנאמר: **מאלי המלואים משה היה למנה.**

קושי 1 על רב: מיתיבי: **והלא פינחס היה עמהן.** ואם איתא, לימא: והלא משה רבינו היה עמהן!

תירוצ: דילמא שאני משה, דטריד בשכינה; דאמר מר: משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד.

קושי 2 על רב: מיתיבי: **לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל – אם נאמרו קדשי**

קדשים, למה נאמרו קדשים קלים? ואם נאמרו קדשים קלים, למה נאמרו קדשי קדשים? אילו לא

נאמרו קדשים קלים, הייתי אומר: קדשי קדשים הוא דאוכל, שהרי הותרו לזר ולהן; קדשים קלים –

לא יאכל. ואילו לא נאמרו קדשי קדשים, הייתי אומר: בקדשים קלים יהא אוכל, שהן קלים; בקדשי

קדשים – לא יהא אוכל. לכך נאמרו קדשי קדשים, ולכך נאמרו קדשים קלים. קתני מיהא: שהרי

הותרו לזר ולהן. לאו משה?

ויקרא פרק ח פסוק כט

ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני ה' מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה ה' את משה.

תירוצ: אמר רב ששת: לא; בבמה לזר, וכדברי האומר: יש מנחה בבמה.

קושי 3 על רב: מיתיבי: **מרים מי הסגירה? אם תאמר משה הסגירה, משה זר הוא, ואין זר רואה את הנגעים!**

תירוצ: אמר רב נחמן בר יצחק: שאני מראות נגעים, דאהרן ובניו כתובין בפרשה.

הרבנית מישל פורו
הדרן - קול נשי בשיח החלומי

• hadran.org.il/he •